

Viering vrouwendag 8 maart 2021

Op 8 maart vieren wij de Internationale Vrouwendag.

Dat doen wij al decennia. Iedere jaar weer valt te beluisteren dat er twijfels zijn over het nut en over de noodzaak van het vieren van de Internationale Vrouwendag.

Is deze dag nog wel nodig?

Het antwoord is wat mij betreft duidelijk.

Ja, het vieren van de Internationale Vrouwendag is nog steeds hard nodig. Het is inspirerend om dat zusterschap zo intens te ervaren en die dag laten wij ons dan ook niet afpakken.

Ook staan wij er bij stil dat zelfs in Nederland vrouwen een andere positie hebben dan mannen.

- Op de wereldwijde ranglijst voor gelijkheid tussen vrouwen en mannen staat Nederland op een droevige 38e plaats.
- Veel vrouwen in Nederland (50 procent) zijn niet financieel onafhankelijk. Dit tegenover 75 procent van de mannen, die wel onafhankelijk zijn.
- Vrouwen besteden anderhalf keer zoveel tijd aan onbetaalde zorgtaken (kinderen, mantelzorg) als mannen. Hoewel de helft van de stellen met kinderen werk en zorg gelijk zouden willen verdelen, doet slechts 10 procent dit.
- Mannen en vrouwen verdienen vandaag de dag nog steeds niet hetzelfde. Het gemiddelde loonverschil is 15 procent.
- 74 procent van de meisjes denkt dat het voor vrouwen lastiger is om later een leidinggevende functie te krijgen dan voor mannen.

Michelle Obama verwoorde het eerder zo;

We as women, we have to understand that we know more, just even instinctively, than we think we do."

Michelle zegt dus 'Wij weten, gevoelsmatig, dus meer dan wij denken en wat doen wij vrouwen met dat talent?'

Het gekozen thema voor dit jaar is invloed en impact.

Krijgen wij als vrouwen überhaupt de kans om invloed en impact uit te oefenen?

En als wij de kans krijgen durven wij dan ook echt om onze invloed in te zetten en impact te bewerkstelligen?

In haar recent verschenen boek 'De deur naar de macht' vertelt **Lilianne Ploumen** hoe het haar lukte om de deur naar de macht te openen. Dat meisjes geen eigen keuzes konden maken, ging er bij haar niet in. En dat ongelijkheid een vaststaand gegeven is, geloofde zij niet. Zij wilde de wereld verbeteren en het verschil maken. Maar hoe deed zij dat? Schopte zij van de buitenkant tegen de macht aan? Als dochter van de melkboer was het ondenkbaar om haar stem te verheffen. Het waren de anderen die de dienst uitmaakten. Totdat de tijden veranderden en zij wel haar mond open deed en die deur opende. Mocht je dit boek nog niet hebben kunnen lezen, raad ik je toch aan dit snel te gaan doen!

Van **Helen Burleson-Esajas** verscheen onlangs: 'In 10 stappen het beste uit jezelf halen, word een succesvol leider van je leven.' Zij wijst er op dat het belangrijk is om te weten wie je bent en wat je echt wilt en een persoonlijke visie en missie mogen niet ontbreken.

Terwijl ik **Lilianne** en **Helen** zo zat te lezen herkende ik mij er wel in. Hun verhalen raakten mij en maakten mij ook wel verdrietig want het bracht mij ook bij mijn eigen ervaringen in het leven.

Begin jaren 60 kwamen mijn ouders vanuit Suriname naar Nederland om hun opleidingen af te maken en om te werken. Mijn wiegje stond in Amsterdam en in 2008 werd ik in Nederland de eerste zwarte vrouw die ging waarnemen als burgemeester. Twaalf jaar was ik senator en momenteel ben ik nog Substituut ombudsman.

Thuis hadden wij het niet breed, maar mijn ouders werkten beiden en konden de eindjes aan elkaar knopen. Het weinige geld dat iedere maand overbleef stuurden zij naar Suriname om de daar achter gebleven familieleden te ondersteunen.

Als meisje kreeg ik met de paplepel ingegoten dat goede schoolprestaties mij verder zouden brengen in het leven. Dus deed ik mijn best. Ik had bedacht dat ik naar het VWO wilde, dan zou ik een goede baan kunnen krijgen en goed kunnen verdienen om mijn ouders te helpen. Het ging prima op de lagere school en toen ik als 11 jarige een uitslag van de cito toets kreeg van 86% was ik heel blij. Ik had hoog genoeg gescoord om naar het VWO te gaan. Maar aan mijn vreugde kwam snel een einde. Want het schooladvies luidde huishoudschool. Ondanks de hoge score zou ik het VWO niet aankunnen. Die lieve kleine Joyce veranderde. Ik werd agressief, begon ineens te vechten op school en werd onhandelbaar. Mijn ouders wisten zich geen raad en vroegen wat ik nu echt wilde. Uiteindelijk is mijn vader gaan praten bij het Pieter Nieuwland College bij het Amstelstation, een school met VWO en HAVO en wij woonden toen in Amsterdam Oost. Na heel veel overleg mocht ik het uiteindelijk een jaar proberen. Ik deed eindexamen VWO, rondde twee studies af en promoveerde uiteindelijk aan de universiteit. Zo leerde ik als 11 jarige al dat ik invloed moest uitoefenen om te bereiken wat ik wilde. Ik kan je wel zeggen dat het voor mij een heftige ervaring was op die leeftijd. Dit alles en meer staat beschreven in mijn autobiografie: Bent ú de burgemeester? Die wordt uitgegeven door Atlas Contact en vanaf 27 mei in de boekhandel ligt.

Eerlijk gezegd denk ik, dat wij als vrouwen allemaal dagelijks invloed uitoefenen en impact maken.

Thuis zijn wij vaak de spil waarom alles draait. Wij steken veel energie in het huishouden, in de opvoeding, in zorgtaken.

Wat belemmert ons om die zelfde invloed uit te oefenen in onze loopbanen?

Veel vrouwen voelen schroom. Schroom om leiding te geven, ik noemde het eerder al, schroom om salarisverhoging te vragen.

Hoe af te komen van de schroom?

Om te beginnen; realiseer je nogmaals ; als vrouwen oefenen wij dagelijks invloed uit en maken wij impact. Wij kunnen dit ook vertalen naar onze loopbanen, want die kracht zit al in ons.

Helen benoemt in haar boek dat het belangrijk is om je leiderschapsrol te ontdekken, geef bewust en effectief leiding aan jouw eigen leven. Er zijn voor anderen, zorgen voor anderen is belangrijk en wat wil jij zelf?

Waar toe ben jij op aarde?

Voorts is het van belang om te weten over welke kwaliteiten en vaardigheden je beschikt en welke je verder wil ontwikkelen.

En dan gaat het er om dat je die deur naar de macht ziet. De klink pakt en hem open zet.

Op het juiste moment jouw stem verheft en geen schroom hebt om te zeggen hoe jij het wilt en ziet.

Maar hoe doe je dat als je dat nooit hebt geleerd of als je daar eerder slechte ervaringen mee hebt gehad?

Zelf heb ik altijd heel goed gekeken naar andere vrouwen. Hoe zij invloed uitoefenden op de juiste momenten en daarmee impact maakten. Ik sprak met hen en dat deed mijn zelfvertrouwen groeien. Kijk eens om je heen. Welke vrouw bewonder je en praat eens met haar. Laten wij meer een beroep doen op elkaar en behulpzaam zijn. En laten wij ook de mannen niet vergeten. Velen van hen vinden ook dat de tijden veranderd zijn en deze mannen zijn onze bondgenoten!

Ik ben er van overtuigd dat steeds meer vrouwen de stap gaan zetten en dat hun dochters daar van leren. Het moet normaal worden want het is niet normaal dat 74 procent van de meisjes denkt dat het voor vrouwen lastiger is om later een leidinggevende functie te krijgen dan voor mannen. Wij vrouwen kunnen hier zelf verandering inbrengen.

Het is niet morgen geregeld maar als ook jij de eerste stap zet om invloed en impact te gaan uitoefenen, wat je dus al lang kunt, in jouw loopbaan dan veranderd het op termijn wel.

Dat laatste geeft hoop. Want hoe anders zou de wereld er uitzien als wij vrouwen het meer voor het zeggen hadden!

Wij zijn immers allemaal sterke vrouwen; op zijn Surinaams Djadja Uma.

Ik wens jullie een mooie Internationale vrouwendag viering en laten wij de handen in een slaan en elkaar vasthouden.

Moedig voorwaarts!

8 maart 2021

Joyce Sylvester